

## Hồi 90

### Chung lâu nghị hội

Mộ Dung Chiến lấn vào vị trí của Lưu Dự, cưỡi ngựa song song với Thiên Thiên, Lưu Dự bị ép chịu khuất đi theo sau.

Nghĩ cũng buồn cười, lúc gã chọn Kỷ Thiên Thiên làm đại thần ngoại giao, đâu có tính tới Yến Phi với Kỷ Thiên Thiên yêu đương. Cũng là vì tên Cao Ngạn giả danh Yến Phi tặng mười tám trăm đèn tẩu mã cho Kỷ Thiên Thiên, ở một mức độ nào đó đã khiến cho Lưu Dự tay chân luống cuống, vì giao phó cho Kỷ Thiên Thiên chu toàn đám nhân vật đỉnh cao nhất Biên Hoang Tập, đối với ái tình của Kỷ Thiên Thiên và Yến Phi, thật là một khảo nghiệm rất lớn; một khi biến tình dậy sóng, vô địch tổ hợp của bọn họ có thể tan rã nội bộ, tổ hợp như vậy đâu còn là vô địch nữa, mà là mong manh dễ đổ vỡ vô cùng.

Càng hiểu rõ Thiên Thiên, càng cảm thấy tính cách mặc ý biến đổi yêu thích của nàng thật đáng lo ngại. Yến Phi trước mắt có lẽ là người hợp ý nhất trong lòng nàng, nhưng bất kỳ người nào tường tận về nàng cũng không dám bảo đảm đại tiểu thư nàng vĩnh viễn không thay lòng, vì quan hệ giữa nàng và Yến Phi vẫn còn rất mong manh.

Lưu Dự vẫn nhớ rõ thần tình của Kỷ Thiên Thiên giây phút nàng nhìn vào trong xe thấy 'Biên Hoang công tử' mẹ bà gì đó, mềm mỏng tựa như tán thưởng, vui mừng và ngạc nhiên thật lòng, ít ra vào giây phút đó, Kỷ Thiên Thiên khẳng định đã quên đi Yến Phi.

Vấn đề càng nghiêm trọng hơn là Yến Phi tuy rõ ràng đã động lòng đối với Kỷ Thiên Thiên, không còn nghi ngờ gì nữa, nhưng chàng chừng như không toàn tâm toàn ý chui đầu vào lưới tình, nếu không thì sao lại còn oán trách Cao Ngạn gây rối, hại chàng lông gà máu vịt, hãm mình vào tình kiếp.

Thanh âm của Mộ Dung Chiến từ đằng trước truyền lại: "Thiên Thiên tiểu thư có từng nghe nói đến thi múa bình nguyên Dã Hỏa Hội của Tiên Ti tộc bọn ta chưa? Vừa là ca vũ, lại là trò chơi, theo phương thức thi đua mà tiến hành, mục đích không phải là thắng bại, mà là tiếng cười vui".

Lưu Dự trong lòng cười khổ, mỗi một người đều có một mặt ôn nhu đa tình của mình, chỉ là không tiếp xúc được dưới tình huống bình thường, Mộ Dung Chiến trước

mất chính là một ví dụ thể hiện, ai tưởng được Mộ Dung Chiến có thể biến thành tình thâm thành khẩn, ôn nhu khăng khít đến như vậy?

Mình cũng đâu phải không như vậy, một nụ cười của Vương Đạm Chân đã câu hồn nhiếp phách gã, đến bây giờ hồn phách còn chưa quay về.

Kỷ Thiên Thiên tươi tắn yêu kiều hỏi: "Dã Hỏa Hội chơi làm sao?".

Mộ Dung Chiến mỉm cười: "Xem Thiên Thiên tiểu thư mấy đêm tới đây có đêm nào rảnh rỗi không, toàn Bắc Kỳ Liên bọn ta sẽ hội họp ở bình nguyên Đạp Tiên mặt bắc Biên Hoang Tập, gần Dĩnh Thủy, Dã Hỏa Hội hoan nghênh tiểu thư, để tất cả bọn ta đều có cơ hội được gặp bóng hồng của tiểu thư".

Lưu Dụ bắt đầu cảm thấy Mộ Dung Chiến theo đuổi Kỷ Thiên Thiên về một mặt quả thật là khiêu chiến thực lực của Yến Phi, đặc biệt là phương thức biểu đạt, thành ý và sự tự tin toát ra từ ngữ điệu của hắn, đích xác là mỵ lực tung bắn, khiến người ta khó lòng cự tuyệt.

Kỷ Thiên Thiên liếc nhìn Mộ Dung Chiến một cái, mỉm cười: "Đây là một lời mời?".

Mộ Dung Chiến khiêm tốn: "Đây là mộng tưởng mà mỗi một người trong Bắc Kỳ Liên bọn ta, vô luận là nam hay nữ, đều hy vọng có thể thực hiện".

Lưu Dụ có vẻ không muốn nghe nữa, cho dù đổi lại mình là Kỷ Thiên Thiên, đứng trên lập trường ngoại giao, quả là không có cách nào cự tuyệt Mộ Dung Chiến.

Gã lần đầu tiên đối với sự "nhiều chuyện" của Cao Ngạn sinh ra cảm giác oán giận.

oOo

Yến Phi, Cơ Biệt và Hô Lôi Phương lên tầng hai của Lầu chuông, chỗ đặt nghị đường, lên một tầng nữa là Cổ Chung Đài, ở đó có thể bao quát toàn cảnh Biên Hoang Tập.

Lên đài chuông đánh cổ chung là vinh dự tối cao ở Biên Hoang Tập, Kỷ Thiên Thiên dễ dàng được mời đánh chuông, bất quá cũng là để đem bàn tay của nàng làm tưởng thưởng kéo dài vô hạn kỳ cho đến khi Hoa Yêu rơi vào lưới.

Đến sớm hơn ba người bọn họ là Xa Đình của Hung Nô bang, đi theo ngồi chung chiếu với y là Hách Liên Bột Bột, người Yến Phi nhìn không thông thấu nổi. Thân phận

của gã không phải tầm thường, là đương kim thiếu chủ của Thiết Phát bộ Hung Nô tộc, ai dám phản đối gã theo phụ tịch tức là kẻ địch của Thiết Phát bộ, cho nên Cơ Biệt và Hô Lôì Phương y theo lễ số mà chào hỏi hai người, không coi Hách Liên Bột Bột là người ngoài, Yến Phi về phương diện này càng không có tư cách so với bọn Cơ Biệt hai người mà đề xuất dị nghị.

Xa Đình mặt mày bức dọc: "Chúc lão đại thật ra muốn làm gì đây? Hội nghị còn chưa hạ quyết định, tự động công bố tin tức diệt Hoa Yêu, lại phái người tra xét hết lữ quán trong Tập, hỏi cung người ngoài đến đây nội trong ba ngày nay. Vậy cái hội này của bọn ta còn mở ra làm gì nữa?"

Hô Lôì Phương nói: "Cứ đợi Chúc lão đại xem xem y giải thích làm sao, nghị hội là nơi nói lý lẽ, nếu mọi người đều đồng cảm, y thật sự không nghe lời, có thể trục xuất y khỏi nghị hội, tuyên bố xếp y với Hoa Yêu vào danh sách công địch, xem xem y có phải có tư cách coi nghị hội của bọn ta không tồn tại hay không".

Yến Phi ngầm kêu lợi hại, Hô Lôì Phương chỉ mấy câu lập tức dồn Chúc lão đại vào tuyệt địa.

Cơ Biệt mỉm cười: "Người cao hứng nhất khẳng định là Hoa Yêu, bọn ta tự mình đánh mình, khẳng định tiện nghi cho hấn".

Hách Liên Bột Bột hiện ra nhãn thần lưu ý đến Cơ Biệt, lại không lên tiếng bài bác. Cái Yến Phi cảm thấy là Hách Liên Bột Bột từ một câu nói bề ngoài xem ra không có gì sơ hở đó đã nhìn xuyên thấu tâm ý của Cơ Biệt, mình nghĩ kỹ một lượt vẫn phát giác không được kẽ hở trong lời nói của Cơ Biệt, từ đó mà suy luận, tài trí của Hách Liên Bột Bột tuyệt không kém Yến Phi chàng.

Xa Đình không chấp nhận: "Nếu mọi người không cần tuân thủ quy củ của nghị hội, thì cứ giải tán nghị hội, các băng đảng tự mình lo chuyện mình, Yến huynh người có muốn nói gì không?".

Yến Phi thấy lửa đã thiêu đến bên mình, thông dong thốt: "Chúc lão đại chỉ muốn biểu hiện Hán bang của y vẫn là bang hội long đầu chấp chưởng điều khiển Biên Hoang Tập, muốn mượn hành động công cáo điều tra với treo giải thưởng để che đậy ảnh hưởng mất mặt của chuyện thủ tiêu thu nạp địa tô, tranh thủ nhân tâm, ổn định Biên Hoang Tập lòng người sợ sệt. Nếu hành động của y tiến hành trước khi chính thức thông tri triệu khai hội nghị Lầu chuông, bọn ta không có cách nào đem tội danh không chứng cứ như vậy mà đổ lên người y".

Xa Đình nghe nói ngậy người, hiển nhiên không nghĩ đến vấn đề thời gian.

Cơ Biệt gật đầu: "Yến thiếu gia dụng chạm với Chúc lão đại hoài, cho nên có lối nhìn đặc biệt thấu triệt về y, bất quá vô luận Chúc lão đại nghĩ cách vẫn hồi mặt mũi đã mất ra sao, nhưng mọi người trong lòng đều biết rõ rồi".

Hô Lôì Phương chợt xóa bỏ chuyện đi sang đề tài khác cách xa cả vạn trượng, cười hỏi: "Cơ đại thiếu gia còn chưa giải thích sao sáng sớm hôm nay vắng mặt trong thịnh hội hoan nghênh Thiên Thiên tiểu thư đó".

Cơ Biệt không chút bối rối: "Xin để từ từ gây kịch tính, đợi lúc thỉnh tội với Thiên Thiên tiểu thư sẽ giải thích rõ ràng".

Lúc Hô Lôì Phương đề khởi đến tên Kỷ Thiên Thiên, Yến Phi chú ý đến Hách Liên Bột Bột mặt mày không chút biểu tình, song mục lại loáng lên dị quang rồi tắt ngóm liền. Sức hấp dẫn của Kỷ Thiên Thiên đương nhiên không cần thắc mắc đến, nhưng trực giác của Yến Phi cảm thấy cái "động tâm" của Hách Liên Bột Bột ẩn hàm ý tứ chàng không rõ được, rất không đơn thuần.

Từ lần đầu tiên gặp Hách Liên Bột Bột, chàng đã sinh ra dự cảm con người này là kình địch đáng sợ của chàng.

Cơ Biệt quay sang Hách Liên Bột Bột cười nói: "Hách Liên thiếu chủ cũng vắng mặt mà!".

Hách Liên Bột Bột điềm đạm: "Tin tức của Cơ đại thiếu gia linh thông phi thường".

Cơ Biệt thản nhiên cười nói: "Thiếu chủ vừa mới đến cho nên còn chưa biết Biên Hoang Tập lời đồn đại lan tràn mù trời, trừ phi biến thành người điếc, nếu không muốn giữ cho sạch tai sợ rằng khó còn hơn lên trời".

Người có máu mặt ở Biên Hoang Tập, ai ai cũng đều có một khuôn. Lời nói của Cơ Biệt vừa có vẻ như hàm hồ, vừa có vẻ nói không không, trái lại né khỏi sự chất vấn không khách khí của Hách Liên Bột Bột.

Bạc cấp vang lên tiếng bước chân, đầu tiên hiện thân là "Biên Hoang danh sĩ" Trác Cuồng Sinh, tiếp đó là Phí Chánh Xương mang danh "Quý Lợi vương" và đại lão bản Hồng Tử Xuân, sau lưng có một người đi theo, Yến Phi nhìn biểu tình của mọi người, biết bọn Cơ Biệt, Hô Lôì Phương cũng giống như mình, không nhận ra gã.

Trác Cuồng Sinh cười khà khà: "Hai ngày liên tục cử hành hội nghị, là chuyện chưa từng xảy ra trong lịch sử Biên Hoang Tập, lần Phù Kiên muốn khai hội cũng khai không được, có thể thấy chuyện Hoa Yêu làm cho bọn ta đoàn kết lại. Từ góc độ này mà nhìn, sự xuất hiện của Hoa Yêu không phải hoàn toàn là chuyện xấu".

Do Yến Phi vẫn còn tồn tâm nghi ngờ quan hệ giữa Trác Cuồng Sinh với Tiêu Dao giáo, tuy lời nói của y biểu đạt ý nguyện hy vọng đoàn kết các thế lực ở Biên Hoang Tập, Yến Phi có cảm giác y không thật lòng.

Biên Hoang Tập từ xưa đến nay đều là địch bạn khó phân, bằng hữu hôm nay, ngày mai có thể biến thành tử địch, và ngược lại, còn tùy vào biến hóa lợi ích.

Giống như quan hệ giữa chàng và Cao Ngạn, Bàng Nghĩa, trải qua thời gian kiến lập một năm, đoạn ngày tháng đó, chàng chưa từng quay lưng trở mặt với hai người, cho đến khi bộ đội tiên phong của Phù Kiên tiến vào Biên Hoang Tập, cũng vì vậy mà thắng được sự kết giao thắm thiết của hai người.

Cơ Biệt, Hách Liên Bột Bột, Xa Đình, Hô Lô Phương bốn người mục quang toàn bộ rơi trên mình hán tử theo bọn Trác Cuồng Sinh ba người tiến vào, hiển nhiên không rõ nguyên nhân và tư cách theo dự của gã, không giống như Hách Liên Bột Bột không cần phải giải thích thì mọi người cũng nhận định là hợp xứng quy củ tình lý.

Người này tuổi tác trên dưới bốn chục, thân thể cao gầy, phối hợp với khuôn mặt dài nhọn của gã không một chút hở hang, giống như ông trời lấy gã làm trò cười, lấy mặt dê cắm trên cổ người, khiến cho người ta có cảm giác cổ quái phi thường.

Y phục của gã có vẻ như mua đồ cũ chấp vá cho qua, áo chèn quần dài, khoác trường bào, chân đi giày đầu vuông dẹt tua, hông giắt hờ một thanh đao, đầu đội khăn không ra khăn, theo hình dạng mái nhà, hai bên uốn lên, hình thành hai cái tai nhọn, ăn mặc bề ngoài có thể khiến cho người ta cười phá lên.

May là gã còn có thần khí, còn làm ra dáng ra vẻ một chút.

Người tại trường đều là đại hành gia, ai nấy đều quan sát thấy kẻ này chỉ thuộc loại võ công thấp kém, loại người này quăng một mẻ lưới ở Biên Hoang Tập ít ra cũng có thể bắt dính mười mấy hai chục tên, bình thời có muốn gặp gỡ bất cứ một ai đang có mặt tại trường cũng là khó lắm rồi, vậy mà gã lại có thể tham gia hội nghị, vì vậy càng không rõ nguyên nhân hiện thân của gã.

Hồng Tử Xuân và Phí Chánh Xương đều khẽ lắc đầu, biểu thị không rõ thân phận của người này, để mọi người biết toàn là chuyện Trác Cuồng Sinh tạo ra.

Trác Cuồng Sinh thoái đến bên hán tử mặt dê vẫn còn đứng trên đầu bậc thang chưa dám tiến vào, vui vẻ nói: "Các vị lão đại lão bản, xin để Trác mỗ giới thiệu một người phải dịp nhất với các người, vị này là cột trụ mới của tệ thư quán, nguyên là Phương Hồng Đồ Phương lão tổng, tổng tuần bộ bảy tỉnh phía bắc, gã đã gặt đầu đáp ứng nói mười lượt ở tệ quán, thư đề là ác sử của Hoa Yêu".

Nhìn y nói văng bọt mép, thần tình hưng phấn, biết là y vì có thể kiếm được một mối lớn mà vui thích điên cuồng, làm cho người ta không biết nên tức hay nên cười. Trác Cuồng Sinh là sản phẩm điển hình của Biên Hoang Tập, không buông bỏ bất kỳ một cơ hội kiếm tiền nào. Bất quá cuối cùng đã rõ nguyên nhân Trác Cuồng Sinh dẫn gã đến tham dự, một người như vậy tác dụng dĩ nhiên rất lớn đối với việc truy bắt Hoa Yêu.

Yến Phi chợt sinh ra cảm ứng, liếc nhìn Hách Liên Bột Bột, phát giác được trong ánh mắt, nơi duy nhất có thể tiết lộ tình cảm nội tâm của gã, đang hiện ra thần sắc cổ quái, tựa như nhận ra Phương Hồng Đồ, lại tựa như hoàn toàn xa lạ với họ Phương, nhãn sắc cổ quái che giấu sự kinh ngạc, cũng mang theo vẻ trào lộng căm ghét.

Chàng không biết mình tại sao lại đặc biệt lưu ý đến Hách Liên Bột Bột, có lẽ là vì đối phương có thể khiến cho mình cảm thấy không nhìn được sâu tới đáy.

Cơ Biệt luôn luôn tự nhận quen biết từ Nam tới Bắc, lần tới cười nói: "Danh của Phương tổng tuần đã như tiếng sấm ngang tai từ lâu, không tưởng được đã đến Biên Hoang Tập, xem ra Phù Kiên quả không còn lại bao nhiêu ngày".

Một nửa giang sơn phương Bắc là của Phù Kiên, Phương Hồng Đồ trước đây đương nhiên làm việc cho y, hiện tại cả gã cũng lưu lạc đến Biên Hoang Tập, hiển nhiên đế quốc của Phù Kiên đã tan rã sụp đổ, người bên dưới đào vong tứ tán.

Hô Lôi Phương than: "Phương tổng tuần có kỳ tướng, bọn ta đáng lẽ đã sớm nhận ra 'Dương kiếm' thần bộ' đỉnh đỉnh hữu danh Bắc phương, xin Phương tổng tuần thứ tội".

Lời nói này khách khí phi thường, Hô Lôi Phương không những nâng cao Phương Hồng Đồ, còn giữ mặt cho Trác Cuồng Sinh, qua đó cũng có thể thấy sự xoay trở giao tế tròn trặn của Hô Lôi Phương.

Yến Phi lúc ở Trường An cũng có nghe qua đại danh "Dương kiếm thần bộ", không liên tưởng đến được con người trước mặt, đều là vì trong ấn tượng thì Phương Hồng Đồ võ công không tầm thường, xem ra lời đồn không thể tin chắc được. Phương Hồng Đồ sau khi phá án thành ra nổi tiếng, tự nhiên có người khoa trương về công phu của gã.

Phương Hồng Đồ khiêm tốn ôm quyền: "Phương mỗ chỉ có cái hư danh, nếu không cũng đâu để cho Hoa Yêu tiêu dao pháp ngoại. Phương mỗ đến Biên Hoang chỉ mới năm ngày trước, nhìn thấy cáo thị mới biết Hoa Yêu không ngờ đã đến đây phạm án hành hung".

Trác Cuồng Sinh cười bổ sung: "Phương tổng tuần có đầu óc làm ăn giống như ta, tìm đến Thuyết Thư Quán của ta, muốn kể vài lượt về truyền kỳ liên quan đến Hoa Yêu,

<sup>1</sup> Dương kiếm: mặt dè.

còn thuyết phục ta dẫn theo tham gia nghị hội, kể chuyện lần đầu tiên. Trước hết xin thanh minh, đợt này là miễn phí thu nhập, khà khà!”.

Hồng Tử Xuân cười khi: "Trác danh sĩ chịu bỏ qua cơ hội kiếm tiền, quả là chuyện lạ chưa từng nghe ở Biên Hoang Tập”.

Phí Chánh Xương cười nói: "Khó lắm mới được Trác danh sĩ của bọn ta đổi tính, Hồng lão bản còn chọc cười y nữa”.

Trác Cuồng Sinh làm như không: "Ta khuyến khích công nghĩa của Biên Hoang Tập, ai muốn phá hoại hoàn cảnh doanh thương lý tưởng của bọn ta, người đó phải chịu lãnh hậu quả”.

Cơ Biệt vỗ tay: "Nói hay! Bọn ta hiện tại ngồi chung một thuyền, tất cần đoàn kết nhất trí, cùng chống ngoại địch”.

Lọt vào tai Yến Phi, lời nói đẹp dễ đó ngấm ngấm lại tựa như ghim lên Xa Đình và Hách Liên Bột Bột. Yến Phi không rõ lý do tại sao hai bên tựa hồ đặc biệt có ý đối địch với nhau.

Quả nhiên Hách Liên Bột Bột song mục thoáng qua sát cơ, vẫn không mở miệng nói gì.

Xa Đình hừ lạnh: "Đó chính là nguyên nhân bọn ta chịu đến tham gia nghị hội, đa tạ Cơ đại thiếu gia đề tỉnh bọn ta thêm một lần nữa”.

Trác Cuồng Sinh cảm thấy sức nóng giữa nhân mã hai bên, hắng giọng một tiếng: "Thời gian không còn lâu nữa! Còn thiếu ba ghế Hạ Hầu lão đại, Chúc lão đại và Mộ Dung lão đại”.

Chung lâu nghị hội có tám ghế chủ tịch, người có tư cách chiếm ghế chủ tịch tháng này là Chúc lão đại, Phí Chánh Xương, Cơ Biệt, Hồ Lôi Phương, Hồng Tử Xuân, Mộ Dung Chiến, Hạ Hầu Đình và Xa Đình.

Trác Cuồng Sinh tuy là người chủ trì, lại không chiếm vị trí chủ tịch, không có quyền giơ tay. Đối với nghị hội mà nói, Trác Cuồng Sinh là người lo việc triệu tập và chủ trì, có thể giúp nghị hội xảy ra đều đều tiếp tục, có thể căn cứ theo quyết định của nghị hội làm trọng tài bằng thân phận trung lập.

Chỉ có dưới một tình huống Trác Cuồng Sinh có quyền lực tán thành hay phủ định, là lúc số lượng người bất đồng ý kiến chiếm một nửa mỗi bên, do đó cũng có thể thấy phân lượng của Trác Cuồng Sinh ở Biên Hoang Tập.

Chúc lão đại cuối cùng đã xuất hiện, cười nói với Hạ Hầu Đình đi lên bậc thang, ai không rõ nội tình khẳng định đoán không ra hai người đêm hôm qua đã chính diện

xung đột, mà đây chính là quy điều của Chung lâu hội nghị, bên ngoài có thể đánh nhau sống chết, đến đây cần phải tạm gác mọi ân oán sang một bên.

Chúc lão đại và Hạ Hầu Đình trước hết chú ý đến Phương Hồng Đồi tựa như có vẻ không quen chỗ nên đứng ngồi bất an, cả hai lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Yến Phi thầm than, bất luận là mình không thích lối hành sự của Chúc lão đại đến đâu, giờ phút này cũng không thể không ủng hộ y, nếu không cứ để cho lão đại của mấy bang hội khác và đám thương gia tiền nhiều thế mạnh quần công, làm cho y khó lòng hạ đài, Biên Hoang Tập lập tức rơi vào cục diện chia năm xẻ bảy, đừng nói gì đến ứng phó không nổi đám bá chủ Mộ Dung Thùy, Tôn Ân, hay Nhậm Dao, sợ rằng đối với Hoa Yêu cũng thúc thủ không còn đường tính toán.

Chàng tiến tới một bước, mỉm cười: "Ước hẹn giờ Ngọ của tiểu đệ với Chúc lão đại xin đình lại, trước mắt có lỗi gì, xin Chúc lão đại đừng khiển trách".

Lời nói này cho Chúc lão đại đủ mặt mũi, rõ ràng là nâng cao Chúc lão đại, lại nói có vẻ như Yến Phi chàng có sai lầm gì đó, bất quá người tại trường biết rõ tình huống đều hiểu Yến Phi không phải tỏ ra yếu kém, mà là chỉ rõ lập trường không để bất cứ một ai liên thủ đối phó Chúc lão đại.

Chúc lão đại hiện ra nụ cười, khiêm nhượng đến lạ: "Đâu có! Đâu có! Ngoại dịch trước mắt, bọn ta đương nhiên cần buông bỏ thành kiến, đồng tâm hợp lực".

Tiếp đó quay sang mọi người: "Chúc mỗi trước hết xin lỗi với tất cả các thành viên của nghị hội, Chúc mỗi quả là lỗ mãng, nhận được tin tức Hoa Yêu liền lập tức chủ trương thi thố, không nghĩ đến mở hội nghị lâm thời, xin các vị tha thứ".

Xa Đình và Hách Liên Bột Bột đưa mắt nhìn nhau, không nói gì, dưới tình huống như vậy, người ta đã xin lỗi nhận sai, trừ phi thật sự muốn trở mặt với Chúc lão đại, còn nói gì hơn được nữa.

Yến Phi càng lúc càng cảm thấy Chúc lão đại đa trí xảo hoạt hơn trước xa, trong lòng bốc lên cảm giác cổ quái.

- o O o -